

baneanlæg følgende Udgifter. Dette Punktum for projekterede nye Baner betyder, at Statskassen er blevet sparet for en Udgift paa ca. 44 Mill. Kr. og Amterne og Kommunerne for ca. 50 Mill. Kr.

Men selv om denne Fornuftens og den rentebærende Økonomis Sejr er stor, er det dog et negativt Resultat, thi hvad den positive Side af den officielle Trafikpolitik angaar, saa synes man ikke at have lært ret meget af Nutiden, men at have bibeholdt desto mere fra Fortiden. Det staar mig ikke klart, om denne af den højtærede Regering fulgte Kommunikationspolitik udgør et Led i den højtærede Statsministers Bestræbelser for at genskabe et sundt og konkurrencedygtigt Erhvervsliv. Men det staar mig ganske klart, at Regeringens Politik overfor Rutebil- og Lastmotorvognstrafikken er et sønderknusende Slag i Ansigtet paa det Erhvervsfrihedsprincip, som Venstre praler af at være den eneste oprigtige Forkæmper for.

Regeringen har ved sin forældede Jernbaneprotektionisme og den deri begrundede ublu Beskatning af Lastautomobiler ødelagt den økonomiske Eksistens for en Mængde hæderlige Medborgere, som i Tillid til bestaaende Love, i Tillid til hidtil gældende Retsprincipper og til alment anerkendte økonomiske Grundsætninger havde opbygget et fuldt ud legitimt Erhverv i Form af Lastvognstransport. Hvor mange det vil gaa ud over, kan ikke angives endnu. Det anføres almindeligt, at ca. 10 pCt. af Automobilejerne ikke har betalt Afgiften rettidigt den 15. Oktober. Dette er et overordentlig stort Tal. Det drejer sig, da der er 100 000 Motorkøretøjer, om 10 000 Køretøjer, hvoraf største Delen uden Tvivl er Lastmotorvogne eller Varevogne. Hvad vil den højtærede Regering gøre med alle de i deres Erhverv ødelagte Mennesker? Og hvad vil Politiet og Myndighederne gøre med de Tusinder af Motorvogne, som der bliver foretaget Udpantning i den 1. November?

Jeg tror, at Nemesis for denne mærkværdig ubetænksomme Trafikpolitik vil komme i en overskuelig Fremtid. Det er nemlig en Misforstaaelse, at Svækkelsen af Rutebiltrafikken og Ødelæggelsen af Lastmotorvognstrafikken vil medføre en væsentlig Forøgelse af Trafikken paa Banerne. Misæren for Banerne bunder langt dybere og først og fremmest i en forældet bureaukratisk Administration, som ganske savner den fornødne Forstaaelse af Hensynet til Ekspeditionens Hurtighed, hvortil kommer, at selve Administrationen, som fremhævet

i Banebilkommissionens Betænkning, jo i det væsentlige er anlagt efter Mønstre, som var i Kurs for 50 Aar siden.

Som et Tankeeksperiment til Belysning af den højtærede Regerings Takstpolitik vil jeg blot sætte, at man i sin Tid havde beskattet Dampskibene saa haardt, at de ikke kunde sejle, og samtidig ved Lov nedsat Fragterne for Sejlskibe saa kraftigt, at de heller ikke kunde betale sig. Det var virkelig en Lykke for Samfundets økonomiske Udvikling og Trivsel, at den nuværende højtærede Venstregering ikke levede i den klassiske Liberalismes Tidsalder.

Men naar nu den højtærede Regering har sat sin trafikpolitiske Hovedbestræbelse ind paa at slaa Fragtmandsruterne ned, burde den, forekommer det mig, ogsaa tænke paa den saakaldte Pakettrafik, den Trafik, som finder Sted med smaa Skibe, Skonnerter og lignende fra de store Købstæder til de mindre. Her fra København gaar der saaledes en eller flere Gange om Ugen ikke mindre end 29 fuldt lastede Paketter til sjællandske Havne. Hvorfor søger den højtærede Regering ikke ved Hjælp af sin Jernbaneprotektionisme ogsaa at slaa denne Trafik ud af Konkurrencen? Naar en Skonnert hver Uge maa sejle med Gods fra København til Rørvig og Storehedinge, hvorfor maa saa Lastmotorvogne ikke udføre det samme ad Landevejen?

Hvis det skal lykkes at genskabe et sundt og konkurrencedygtigt Erhvervsliv her i Landet og derigennem raade Bod paa den meget store Arbejdsløshed, saa tror jeg, det bl. a. bliver bydende nødvendigt at slaa ind paa en helt ny og tidssvarende Trafikpolitik. En praktisk og moderne Ordning af vort Trafikvæsen er et uundværligt Led i en Politik, som anerkender, at der findes ingen anden Vej til at bevare Levefoden for de bemidlede og skabe bedre Levevilkaar for Arbejderne end den, som fører gennem forbedret og øget Produktion.

Derfor hilser jeg med Glæde det fra radikal Side fremsatte Forslag til en gennemgribende Forbedring af vort Vejnet. Kun vil jeg fremhæve, at dette Skridt ikke er nok. Vi bør samtidig have ændret til Bunden saavel den officielle fremskridtsfjendtlige Motorvognspolitik som den hidtil uanfægtede Baneadministration. Tiden er utvivlsomt moden til, at Spørgsmaalet om urentable eksisterende Baner tages op til Løsning; thi det vil vise sig at være en ubodelig nationaløkonomisk Fejl at blive ved at drive Baner, som ikke er og som erkendes aldrig at kunne blive rentable.